

"Kur'ân'ın nazarında gıybet ne kadar şenî bir şey olduğunu tamamıyla gösterdiğinden, başka beyana ihtiyaç bırakmamış. Evet, Kur'ân'ın beyanından sonra beyan olamaz; ihtiyaç da yoktur." "Kur'an'ın beyanından sonra beyan olmaz." deniliyor, fakat genişçe açıklama yapılıyor, nasıl anlayabiliriz?

Risale-i Nur'un gıybet hakkında yapmış olduğu izahlar; zaten Kur'an âyetlerinin belagat kıvrımlarında bulunan latif manalardır. Üstad Hazretlerinin yapmış olduğu sadece o kıvrımları açmak ve o latif manaları avama teşhir etmekten ibarettir.

Yoksa *-haşa-* âyette olmayan manaları oraya ilave etmiş ya da ulamış değildir. Zaten **"Kur'ân'ın beyanından sonra beyan olamaz; ihtiyaç da yoktur."** ifadesi de bu anlamdadır.

Kur'an üzerine telif edilmiş bütün hak tefsirler, Kur'an'ın belagatinden çıkan tefsirlerdir. Dolayısı ile müfessirler bu hususta özne değil yüklem, etken değil edilgendir. **Yani müfessirler beyan-ı Kur'an'ı açmak ve fasletmek üzerine hareket etmişler...**